

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Висновки. Отже, симуляційне навчання є ефективною методикою в галузі сестринської освіти й має певні переваги в порівнянні з іншими методами, особливо при викладанні тем, пов'язаних із практичною спрямованістю, та сприяє кращому засвоєнню навчального матеріалу. Застосування сучасних педагогічних технологій, таких як навчання в центрі симуляції, ділові ігри, комп'ютерні технології дає змогу підвищити мотивацію і самооцінку тих, хто навчається і надає можливість кожному студенту неодноразово відпрацювати практичну навичку або її елемент відповідно до професійного стандарту й порядку надання медичної допомоги в умовах, максимально наближених до реального виробничого середовища, а також досягти основної мети професійної вищої сестринської освіти в підготовці кваліфікованої медичної сестри — бакалавра — бути конкурентоспроможною на ринку праці, компетентним і відповідальним фахівцем.

Список використаних джерел:

1. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний poradник. Суми: ПФ «Видавництво «Університетська книга»» — 2021 — с.27
2. Роль симуляційного навчання в підвищенні якості медичної допомоги / В.В. Артьоменко, С.С. Семченко, В.І. Осінцева, Л.І. Берлінська // Управління закладом охорони здоров'я. — 2021. — № 12. — С. 40–48.
3. Симуляційне навчання в медицині: навчальний посібник / О.В. Яременко, О.В. Волосовець, О.О. Мороз. — К.: ВД «Авіцена», 2020. — с.240
4. Капустник В.А., М'ясоєдов В.В., Марковський В.Д., Лещина І.В., Сокольнікова Н.В., Завгородній І.В. Стандартизовані симуляційні методи в сучасній медичній освіті та науці. Актуальні проблеми вищої медичної освіти й науки: Всеукраїнська наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Харків: ХНМУ, — 2021. — С. 11–15.

ПОСТАТЬ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРОВЕДЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Гарвасюк О.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасні реалії щодо навчальної діяльності такі, що виклики стосуються не тільки студентської молоді (володіння відповідними навичками та вміннями, позитивні результати здачі модулів, мотивація та

організаторські здібності тощо), але і викладача-педагога (зацікавити, навчити, стати мотиватором та помічником у навчанні студентів).

У світі виділяють роль викладача-тьютора, який займається методичною підготовкою та проводить групові заняття-практикуми, аналізує пізнавальні інтереси, наміри, потреби, особисті прагнення кожного окремого студента, розробляє спеціальні вправи й завдання, які спираються на сучасні комунікаційні методи, продумує способи мотивації і варіанти фіксації досягнень, здійснює допомогу в проведенні, перевірці та оцінюванні атестаційних (модульних, випускних, курсових тощо) робіт.

Основна частина. Отже, тьютор — це педагог-консультант (викладач у навчальній групі, керівник навчального процесу), який також створює механізми зворотного зв'язку із кожним студентом через виконані завдання (зазвичай за допомогою особистого контакту, електронної пошти, комп'ютерних конференцій, мобільних застосунків тощо), надає допомогу студенту у виборі методів та засобів, що сприятимуть результативності процесу навчання, проводить консультації та надає психологічну підтримку (індивідуальну допомогу студентам у вирішенні навчальних та особистих проблем, пов'язаних із навчанням), здійснює професійну орієнтацію та консультування з питань кар'єри.

Важливими складовими в проведенні симуляційних занять в умовах обмеженого ресурсу є мотивація та підтримка зацікавленості в навчанні протягом усього вивчення предмета, допомога студентам в отриманні максимальної віддачі від навчання. При проведенні симуляційного заняття викладач здійснює супровід: працює зі студентами над проблемами уточнення та усвідомлення пізнавального інтересу, рефлексує разом зі студентом, обговорює виявлену проблематику в темі чи розділі, відстежує етапи підготовки й реалізації (прийняття швидкого та оптимального рішення в ургентній ситуації, презентація, проекти, виступи тощо).

Діяльність викладача-тьютора має відмінні від викладацької діяльності орієнтири й підстави, що включають такі складові:

1) заохочення студентів до використання позааудиторних предметних знань та умінь; 2) можливість проб і виправлення помилок, визнання їхньої цінності; 3) встановлення контакту зі студентом, спілкування, опора на вибір студента; 4) наявність комунікації і позитивного ставлення учасників один до одного в ситуації спільної діяльності; 5) орієнтацію на відкритість освітнього простору освітньої діяльності студента, можливість його зміни, добудовування, переструктурування (зменшення або збільшення). Позиція викладача-тьютора — «поруч зі студентом». Стиль спілкування викладача — співпраця.

Висновки. Отже, викладач-тьютор несе відповідальність не лише за рівень знань студента, а й за формування його особистості, він передає свій досвід самоосвіти, є провідником і систематизатором в освітньому просторі, стає посередником між пропозицією і попитом від імені студента. Індивідуалізація в спілкуванні зі студентами сприяє більш ефективній співпраці між викладачем і майбутнім фахівцем, обміну досвідом та накопиченням нового. Враховуючи умови та виклики, у яких працюють заклади вищої освіти, викладач уособлює в собі ті всі ролі, які забезпечують декілька осіб у мирний час для однієї академічної групи.

Список використаних джерел:

1. Лавріненко О.А. Тренінги розвитку й саморозвитку педагогічної майстерності викладача ВНЗ: посіб. для магістрантів, викладачів вищ. навч. закладів / Олександр Андрійович Лавріненко. — К.: Інститут педагогічної освіти й освіти дорослих НАПН України.
2. Естетичні та етичні основи розвитку педагогічної майстерності викладачів вищих педагогічних навчальних закладів: бібліогр. покажч. / упоряд. Л. Н. Штома; наук. консультант і авт. вступ. ст. О. М. Отич; наук. ред. І. А. Зязюн; бібліогр. ред. Л. Н. Штома. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2013. 150 с.
3. Козловська І. М. Переваги симуляційного навчання у відпрацюванні практичних навичок і маніпуляцій майбутніх лікарів / І. М. Козловська, О. Б. Колотило, Я. В. Кулачек // Буковинський медичний вісник. — 2022. — Т. 26, № 2. — С. 81–85.

ВАЖЛИВІСТЬ ВІДПРАЦЮВАННЯ АУСКУЛЬТАТИВНИХ НАВИЧОК У СИМУЛЯЦІЙНОМУ ЦЕНТРІ

**Гібай Р.В., Смандич В.С., Хлуновська Л.Ю., Андрієць В.І.,
Андрієць М.М.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Аускультация є одним із найважливіших методів клінічного обстеження, що дає змогу лікареві виявити порушення роботи серця, легень та інших органів ще до появи явних симптомів. Від точності та швидкості інтерпретації звуків залежить своєчасність діагностики та ефективність лікування пацієнта. Саме тому відпрацювання аускультативних навичок у симуляційному центрі є критично важливим для підготовки медичних працівників.